BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY LIV ■ NÚM. 20 | 18 de maig de 2025 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Carta a un cor confrare

Estimat germà i germana confrare:

Desitjo dirigir-me avui al més profund del teu cor, a aquest racó amagat on la fe t'abilla i li dona un sentit especial a la teva mirada, perquè ets un exemple de vida cristiana en un món especialment necessitat de cura espiritual.

Aquest cap de setmana, Roma està acollint el Jubileu de les Confraries, on són presents membres de diferents associacions religioses procedents de totes les parts de la Terra.

«Sois chiflados del amor de Dios», va dir el tan recordat per mi papa Francesc als participants del II Congrés Internacional de Germandats i Pietat Popular, celebrat a Sevilla. En la seva carta, el Sant Pare —prenent el testimoni de sant Manuel González—, va destacar que «no parla de devoció, de litúrgies públiques o d'oració contemplativa», sinó de «l'obra social de l'Església, del compromís laical per la transformació del món, de la necessitat d'acostar la tendresa de Déu als homes que sofreixen en el cos i en l'ànima».

Ara, recollint el testimoni del difunt papa Francesc, vull recordar-te que ets un pilar fonamental que posa, en l'amor i el servei sense fissures, la centralitat d'una fe que carregues sobre les espatlles. I ho fas, a imatge del Bon Pastor, amb el famolenc que està prostrat en el camí i, alhora, amb el mateix Crist: especialment en el misteri de la seva Passió, Mort i Resurrecció. El teu camí, per tant, està ple d'esperança i va fent Evangeli amb una pietat popular que entrellaça, de manera silenciosa, el cor de Déu i el de Maria, la nostra Santíssima Mare.

Ser confrare és portar a Crist, cuidar-lo i acompanyar-lo quan ja no pot més. És compartir la fragilitat mitjançant el testimoni d'una humanitat nova, és dilatar la fraternitat i és una manera de viure i de construir Església. És reviure la Tradició d'una forma autèntica, no només des de les formes sinó, també, des del cor, i és oferir la penitència que ens porta cap a la Pasqua en cada pas. És proclamar la fe públicament en cada desfilada processional i, per tant, comprometre't a viure-la —expressant-la amb gestos i accions concretes des de la confraria o germandat— la resta de l'any. Ser confrare és, al cap i a la fi, revestir-te amb l'hàbit d'una Església sinodal, on Crist ha de ser el centre de la teva existència.

Que, a més a més, la teva vida penitent sigui, a cada passa, la trobada amb el pobre i necessitat; és a dir, amb el mateix Crist present en ells (cf. *Mt* 25,31-46). Mai oblidis que les teves accions queden escrites en el cor del més feble i, quan carregues la creu, has de ser el suport del vulnerable, de l'abandonat i del caigut. Només d'aquesta manera té sentit evangelitzar des de i en la pietat popular, per a ser germà, testimoni i apòstol.

† Sergi Gordo Rodríguez
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Identitat narrativa (I)

Qui soc, jo, Déu meu? Quina és la meva naturalesa? Sant Agustí s'interroga amb vehemència per la identitat personal, però la pregunta cavalca per la història i la reprèn, després, Blaise Pascal en *Els pensaments* i després d'ell Immanuel Kant i, encara, Søren Kierkegaard amb una enorme densitat emocional.

La pregunta subsisteix i cadascú, amb els seus recursos i limitacions, tracta d'assajar respostes, poc més que esbossos incomplets, sempre provisionals.

Quan caiem en la temptació de fer-ne sistematitzacions conceptuals o bé fórmules suposadament universals, es produeix la catàstrofe, la irremissible caiguda en el dogmatisme.

Cadascú de nosaltres és una pregunta oberta, una recerca mai conclosa, un interrogant que crema enmig d'un cosmos silenciós, una *magna quæstio*, en paraules de sant Agustí.

És difícil discernir la pròpia veu, perquè estem sempre, vulguem o no, entrelligats als altres. Ja sigui de manera conscient o inconscient, som amb els altres i gràcies als altres. Som la resultant de múltiples trobades i topades. Els altres deixen solc en nosaltres. La idea d'una identitat narrativa em plau d'allò més.

Paul Ricœur l'expressa nítidament. Ens construïm al llarg d'un història d'encontres i de desencontres. No sabem com serem al final del periple vital, en l'hora de temença, perquè no sabem quines trobades viurem, ni quines trencadisses haurem de digerir emocionalment. Tot això ens construeix, ens configura, ens fa ser com som.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Carta a un corazón cofrade

Estimado hermano y hermana cofrade:

Deseo dirigirme hoy a lo más profundo de tu corazón, a ese rincón escondido donde la fe engalana tu sentir y le da un sentido especial a tu mirada, porque eres un ejemplo de vida cristiana en un mundo especialmente necesitado de cuidado espiritual.

Este fin de semana, Roma está acogiendo el Jubileo de las Cofradías, donde están presentes miembros de distintas asociaciones religiosas procedentes de todas las partes de la Tierra.

«Sois chiflados del amor de Dios», dijo el tan recordado para mí papa Francisco a los participantes del II Congreso Internacional de Hermandades y Piedad Popular, celebrado en Sevilla. En su carta, el Santo Padre —tomando el testimonio de san Manuel González—, destacó que «no habla de devoción, de liturgias públicas o de oración contemplativa», sino de «la obra social de la Iglesia, del compromiso laical por la trasformación del mundo, de la necesidad de acercar la ternura de Dios a los hombres que sufren en el cuerpo y en el alma».

Ahora, recogiendo el testigo del difunto papa Francisco, quiero recordarte que eres un pilar fundamental que pone, en el amor y el servicio sin fisuras, la centralidad de una fe que cargas sobre los hombros. Y lo haces, a imagen del Buen Pastor, con el hambriento que está postrado en el camino y, a la vez, con el propio Cristo: especialmente en el misterio de su Pasión, Muerte y Resurrección. Tu camino, por tanto, está lleno de esperanza y tu transitar va haciendo Evangelio con una piedad popular que teje, de manera silenciosa, el corazón de Dios y el de María, nuestra Santísima Madre.

Ser cofrade es llevar a Cristo, cuidarle y acompañarle cuando ya no puede más. Es compartir la fragilidad mediante el testimonio de una humanidad nueva, es dilatar la fraternidad y es una manera de vivir y de construir Iglesia. Es revivir la Tradición de una forma auténtica, no solamente desde las formas sino, también, desde el corazón, y es ofrecer la penitencia que nos lleva hacia la Pascua en cada paso. Es proclamar la fe públicamente en cada desfile procesional y, por tanto, comprometerte a vivirla —expresándola con gestos y acciones concretas desde la cofradía o hermandad— el resto del año. Ser cofrade es, al fin y al cabo, revestirte con el hábito de una Iglesia sinodal, donde Cristo ha de ser el centro de tu existencia.

Que tu vida penitente sea, además y a cada paso, el encuentro con el pobre y necesitado; es decir, con el mismo Cristo presente en ellos (cf. *Mt* 25,31-46). Nunca olvides que tus acciones quedan escritas en el corazón del más débil y, cuando cargas la cruz, has de ser el sostén del vulnerable, del abandonado y del caído. Sólo de esta manera tiene sentido evangelizar desde y en la piedad popular, para ser hermano, testigo y apóstol.

† Sergi Gordo Rodríguez
Obispo de Tortosa

Celebració de Sant Salvador d'Horta

El passat 18 de març vam celebrar amb gran alegria la festa de Sant Salvador d'Horta, aquest gran sant de l'Església que tenim l'honor que porti el nom del nostre poble d'Horta.

La festa i la Missa, com sempre, es va celebrar al convent on vaig poder viure per primer cop la gran devoció i estima del poble per sant Salvador. Tot seguit, la festa va continuar al pavelló del poble on vam viure un esclatant ambient festiu i una gran paella popular per a tots.

Que sant Salvador d'Horta ens ajudi a tots a estimar més el Senyor i els qui ens envolten.

Visca sant Salvador d'Horta!

Mn. Santi Martínez

«Nostra Cinta, mirades d'una tradició»

El dia 21 de març, a les 20 h, a la Cambra del Comerç de Tortosa vàrem gaudir d'una xerrada magnífica sobre «Nostra Cinta, mirades d'una tradició» a càrrec de Maria Mestre Prat de Padua, doctora en Història. L'acte fou presentat pel Sr. Conrad Duran.

L'exposició fou una mirada profunda i documentada en l'àmbit històric, jurídic, arquitectònic i de tradició sobre la Nostra Cinta.

Agraïm la seva vinculació d'amor per la ciutat de Tortosa a Maria Mestre i a la Cambra del Comerç.

Cort d'Honor de la Mare de Déu de la Cinta de Tortosa

Missa commemorativa de la Baixada de la Mare de Déu de la Cinta

A mitjanit del 24 al 25 de març de 2025 es va celebrar a la Reial Capella de la Cinta, un any més, la Missa commemorativa de l'esdeveniment extraordinari de la Baixada de la Mare de Déu de la Cinta per donar a Tortosa el seu cíngol, «regalo de amor», en agraïment a la veneració dels tortosins cap a ella. L'Eucaristia, presidida pel bisbe Mons. Sergi Gordo, fou concelebrada per membres del Capítol Catedralici i altres preveres.

Enguany, amb motiu de l'Any Jubilar de l'Esperança, els fidels van poder rebre la indulgència plenària seguint les condicions requerides de confessar-se, rebre la Comunió i resar per les intencions del Sant Pare: per això durant tota la Missa hi havia dos sacerdots als confessionaris.

L'acompanyament musical va anar a càrrec de Montserrat Bella Roma i de l'organista Andreu Ferré Llaó.

En acabar es va fer veneració de la santa relíquia.

José Luis Arín Roig
Vicari general

El Col·legi Diocesà pelegrina a Montserrat

Com ja ve sent tradició al nostre col·legi, cada dos anys solem fer una excursió-romiatge a un lloc emblemàtic, i aquest any, per segon cop, hem decidit anar a Montserrat en l'any en què se celebra el seu mil·lenari.

El passat dimecres 26 de març de 2025, uns 670 alumnes, mestres i professors del nostre col·legi, des de segon de Primària fins a segon de Batxillerat, vam tenir l'oportunitat de participar en aquest emocionant romiatge a Montserrat. Va ser una jornada plena de fe, natura i convivència.

Els alumnes més grans, juntament amb alguns de cicle superior del Grup Marxista, van gaudir d'una caminada des de Collbató al cim de Montserrat, una experiència única que va permetre compartir moments especials mentre es connectaven amb la natura i la bellesa del lloc.

Durant el dia, gairebé tots els assistents vam tenir l'oportunitat de gaudir de l'escolania de Montserrat, que ens va oferir una actuació emocionant. A més, vam presenciar un espectacular *mapping* que ens va transportar a un món ple d'imatges que ens van tocar el cor i emocionar molt. Un dels moments culminants de la jornada va ser l'Eucaristia presidida pel nostre Sr. Bisbe, Sergi Gordo Rodríguez, en la qual els alumnes van participar activament, reforçant els vincles de comunitat i fe, en sintonia amb el nostre lema d'enguany, «Escrivint l'endemà», que ens convida a confiar en Déu i a construir un futur esperançador.

Per finalitzar la jornada, tots els alumnes i mestres vam sortir a la plaça i vam fer la tradicional foto de grup, immortalitzant aquest dia de convivència i germanor. Va ser un dia genial que, sens dubte, recordarem per sempre, ple de moments de solidaritat, aprenentatge i una gran connexió amb la natura i amb els altres.

Un gran agraïment a tots els participants per fer d'aquest romiatge una experiència tan especial!

Mn. Tomàs Mor

AGENDA

- **Dilluns 19,** Teresianes, a les 10.30 hores, formació permanent del clergat.
- **Dissabte 24,** Tortosa, parròquia Mare de Déu dels Àngels, a les 19 hores, confirmacions.
- **Diumenge 25,** Ascó, a les 11.45 hores, Missa de Sant Pere Màrtir Sans i Jordà.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ☐ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / Sl: 113 B / Jo 14,21-26]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombrèn (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca; beat Climent d'Òsimo i beat Agustí de Tarano, prevs.; sant Crispí de Viterbo, rel.

20. ☐ **Dimarts** [Fets 14,19-28 / Sl 144 / Jo 14,27-31a]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silví, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. ☐ **Dimecres** [Fets 15,1-6 / Sl 121 / Jo 15,1-8]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda; sant Eugeni de Mazenod, bisbe; sant Ivo de Chartes, bisbe; sant Cristòfor Magallanes, prev., i companys, mrs.

22. ☐ **Dijous** [Fets 15,7-21 / Sl 95 / Jo 15,9-11]. Santa Joaquima de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. Carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. ☐ **Divendres** [Fets 15,22-31 / Sl 56 / Jo 15,12-17]. Sant Desideri, bisbe i mr.; sant Joan Baptista de Rossi, prev. i fund.

24. ☐ **Dissabte** [Fets 16,1-10 / Sl 99 / Jo 15,18-21]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. ☐ **Diumenge vinent,** VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 15,1-2.22-29 / Sl 66 / Ap 21,10-14.22-23 (o bé, del diumenge VII: Ap 22,12-14.16-17.20) / Jo 14,23-29 (o bé, del diumenge VII: Jo 17,20-26)]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. i rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

Diumenge V de Pasqua (C)

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 14,21b-27)

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneeixin els fidels; / que proclamin la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, / la magnificència gloriosa del seu Regne. / El vostre Regne s'estén a tots els segles, / el vostre imperi, a totes les generacions. R.

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,1-5a)

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut, i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat.» Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou.»

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 13,31-33a.34-35)

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat. Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 14,21b-27)

En aquellos días, Pablo y Bernabé volvieron a Listra, a Iconio y a Antioquía, animando a los discípulos y exhortándolos a perseverar en la fe, diciéndoles que hay que pasar por muchas tribulaciones para entrar en el reino de Dios. En cada Iglesia designaban presbíteros, oraban, ayunaban y los encomendaban al Señor, en quien habían creído.

Atravesaron Pisidia y llegaron a Panfilia. Y después de predicar la Palabra en Perge, bajaron a Atalía y allí se embarcaron para Antioquía, de donde los habían encomendado a la gracia de Dios para la misión que acababan de cumplir.

Al llegar, reunieron a la Iglesia, les contaron lo que Dios había hecho por medio de ellos y cómo había abierto a los gentiles la puerta de la fe.

Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

Explicando tus hazañas a los hombres, / la gloria y majestad de tu reinado. / Tu reinado es un reinado perpetuo, / tu gobierno va de edad en edad. R.

Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,1-5a)

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, pues el primer cielo y la primera tierra desaparecieron, y el mar ya no existe. Y vi la ciudad santa, la nueva Jerusalén que descendía del cielo, de parte de Dios, preparada como una esposa que se ha adornado para su esposo. Y oí una gran voz desde el trono que decía: «He aquí la morada de Dios entre los hombres, y morará entre ellos, y ellos serán su pueblo, y el "Dios con ellos" será su Dios». Y enjugará toda lágrima de sus ojos, y ya no habrá muerte, ni duelo, ni llanto ni dolor, porque lo primero ha desaparecido. Y dijo el que está sentado en el trono: «Mira, hago nuevas todas las cosas.»

Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 13,31-33a.34-35)

Cuando salió Judas del cenáculo, dijo Jesús: «Ahora es glorificado el Hijo del hombre, y Dios es glorificado en él. Si Dios es glorificado en él, también Dios lo glorificará en sí mismo: pronto lo glorificará. Hijitos, me queda poco de estar con vosotros. Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también unos a otros. En esto conocerán todos que sois discípulos míos: si os amáis unos a otros».

COMENTARI

«Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres»

La nostra fe sovint és paradoxal com ho són les paraules de Jesús avui a l'evangeli: *Ara el Fill de l'home és glorificat i Déu és glorificat en ell*. Diu això justament en el moment que Judes acaba de marxar. Se'n va per trair el seu Mestre, per lliurar-lo als seus enemics. I Jesús diu que ara és el moment de la glòria! *Déu el glorificarà ben aviat*, diu referint-se a la seva mort i resurrecció. Serà el moment que es manifestarà la força i el poder del Pare en Jesús i l'amor de Jesús en fidelitat al seu Pare. I per això també ara ens parla del gran manament: *Un dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres*. Aquest és el seu manament. Però aquest amor té un model, un punt de referència. *Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres*. Aquí Jesús ja marca un punt inassolible: estimar com ell ens ha estimat; estimar amb tot el cor i estimar fins a la mort, estimant fins i tot els enemics. No ens és gens fàcil estimar com Jesús. Però aquest és el camí que hem d'anar fent: *Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus*. L'amor entre nosaltres és la pedra de toc del veritable deixeble, del veritable seguidor de Jesús: no ho és la doctrina, no ho són les grans obres, ho és només l'estimació a semblança del gran amor de Crist. I ho diu justament ara, quan ja té molt a prop la seva passió i mort. Sant Tomàs d'Aquino ens diu que la passió és un exemple de com hem d'actuar: «lluny de la creu no hi ha exemple de virtut». El mateix Pau i Bernabé a la primera lectura deien als convertits de nou: *Per entrar al regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions*. Però així s'ha anat estenent l'evangeli per tot arreu: *Van anunciar que Déu, junt amb ells, havia obert les portes de la fe als qui no són jueus*. Ja arribarà el *cel nou i la terra nova*, quan Déu *eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort ni dol ni crits, ni penes*. Però ara és el temps d'estimar, de donar la vida pels germans com a deixebles de Crist passant fins i tot per moltes tribulacions.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.